

РЕШЕНИЕ

№ 11087

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **641** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на ЯО Ж. А., гражданин на Т., [дата на раждане] в Ломе, притежаващ паспорт № ЕВ758087, издаден на 27.10.2023 г., чрез адв. П. К., САК, срещу отказа за издаване на виза вид „D“, постановен от Л. П., консул, в Посолството на Република Б. в А., Федерална република Н. по подаденото на 22.10.2025 г. заявление.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, необоснован и немотивиран, постановен в нарушение на материалния закон и несъответствие с на целта на закона. Излагат се съображения за нарушено право на зачитане на личния и семейния живот. Правят се възражения, че липсват фактически и правни основания, на база на които отказът е постановен. Не е извършен анализ на представените доказателства и писмени документи. Липсата на конкретно посочени факти и/или информация, с които да е мотивирано изявлението на органа за отказ за предоставяне на виза представлява нарушение на изискванията на чл. 59 от АПК и е причина за отмяна на акта поради неспазване на изискуемата от закона форма. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата и моли съда същата да бъде уважена. Претендира разноси в размер на заплатената държавна такса.

Ответникът - Консул в посолството на Република Б. в А. - Н. - редовно уведомен, не се явява, не се представлява, не представя становище по жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното: На 22.10.2025 г. със заявление жалбоподателят Йо Ж. А., гражданин на Т., [дата на раждане] в Ломе, притежаващ паспорт № ЕВ758087, издаден на 27.10.2023 г. е подал искане в Посолството на РБ в А. – Н., за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б. (виза вид „D”). Към заявлението са приложени: Декларация по пар. 1, т. 20 от ДР на ЗЧРБ за осигуряване на жилище; Удостоверение за сключен граждански брак на 09.04.2025 г.; Медицинска застраховка; Банково извлечение; Декларация за сключен граждански брак пред нотариус; Завещание; Копие от паспорт; Копие на лична карта.

На 18.12.2025 г. Йо Ж. А. е получил отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, като в основанието за отказа е цитиран чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ и е изписан текста на законовите норми – представил е документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. Като допълнителна забележка е посочено, че анализът на събраните документи и фактите, свързани с пътуването, не доказва достоверно целта и условията за пребиваване. Сочи се, че са извършени проверки, които пораждаат основателни съмнения относно автентичността на приложените документи и верността на декларираните обстоятелства и данни. Също така на посочения адрес живеят синовете на българската гражданка и те не желаят апликанта да пребивава на адреса им. С жалба с вх. № 33181 от 30.12.2025 г. до АССГ жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА по аргумент от чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ, подадена е в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК — относно компетентност, форма, спазване на процесуалните правила, съответствие с материалния закон и целта му.

Съгласно чл. 8 и чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република Б., ако притежава редовен документ за пътуване и виза, когато такава се изисква, като визите се издават, съответно отказват, от дипломатическите и консулските представителства на страната. Редът за издаване е уреден в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (ПМС № 198/11.07.2011 г.). Съгласно чл. 27, ал. 6 от Наредбата консулските длъжностни лица извършват проверка на представените данни и документи, като преди решението по заявлението задължително го изпращат до Националния визов център за справки и консултиране по Визовата информационна система. Съгласно чл. 34, ал. 1 от същата наредба виза не се издава, когато е налице някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ, а отказът се оформя във формуляр по образец (Приложение № 7), съдържащ мотиви и правно основание.

Съгласно Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ се изпраща чрез Дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република Б.. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република Б. и Държавна агенция "Национална сигурност". Условията и редът за съгласуване на заявленията за издаване на визи се определят с инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" (чл.9е, ал.2 ЗЧРБ), вкл. визите за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ (чл.1, т.4 от Инструкция № ІЗ-2593 от 3 ноември 2010 г. за условията и реда за съгласуване на молби за визи). Министерството на

външните работи чрез Дирекция "К. отношения" (Д.) съгласува молбите за визи с Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) и с Дирекция "Миграция" на Министерството на вътрешните работи (ДМ - МВР). Съгласуването се осъществява по електронен път чрез Системата за визов контрол (С.). Съобразно процедурата, уредена в Глава V-та от Инструкцията регистрираните в консулските служби на Република Б. молби за визи по чл. 1, т. 4 се изпращат чрез С. в Д.. Дирекция "К. отношения" в срок до три работни дни след получаване на молбите за визи ги изпраща на ДМ - МВР за съгласуване. Дирекция "Миграция" в срок от три работни дни изпраща до териториалните подразделения "Миграция" постъпилите молби за визи по чл. 1, т. 4 или от своя страна извършва необходимите проверки с оглед миграционния контрол, като писмено уведомява ДАНС с цел изготвяне на съвместно становище. Териториалните структури "Миграция" от своя страна предоставят постъпилите молби за визи по чл. 1, т. 4 на териториалните дирекции на ДАНС в срок до два работни дни. Дирекция "Миграция" в срок до тридесет работни дни след постъпването на молбите за визи по чл. 1, т. 4 и след съгласуване с ДАНС предоставя съвместното становище на Д.. Съгласно чл.20 от Инструкцията консулските длъжностни лица издават или отказват издаване на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Д. въз основа на съвместното становище на Дирекция "Миграция" - МВР, и ДАНС.

Грамотическото тълкуване на разпоредбите относно съгласувателната процедура между Д.-МВНР, Дирекция „Миграция“ - МВНР и ДАНС указват, че Дирекция „Миграция“ и ДАНС следва да предоставят становище по заявлението за издаване на виза тип „Д“. Предоставеното от тях становище, обаче не е задължително по същество за административния орган, водещ производството. Изключение е случая, когато лицето представлява заплаха за националната сигурност като в тази хипотеза административния орган е длъжен да издаде съответния акт в условията на обвързана компетентност. Изискването за съгласуване с Дирекция „Миграция“ и ДАНС е част от процедурата по издаване на виза. Без изпълнението на тази процедурата ще е налице процесуално нарушение, но предоставените становища нямат задължителен характер за административния орган. В конкретния случай процедурата е изпълнена, а получените по делото становища са отрицателни. Становището от ДАНС сочи, че лицето не е идентифицирано като заплаха за националната сигурност, но е отрицателно поради постъпили данни от роднина на семейството, според които целта на чуждия гражданин е да замине за Испания. Отрицателно е становището и на Дирекция „Миграция“, към него има приложена и докладна записка, според която при проверка на посочения в заявлението адрес се установява, че в апартамента живее сина на собственичката заедно с неговата приятелка, който не желае да живее заедно с Яо Ж. А..

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган — завеждащ „Консулска служба“ при Посолството на Република Б. в А. - Н., оправомощен със заповед № 4/10.01.2025 г. /л. 24/ на посланика на Република Б. в А. и Заповед № 95-00-26 /16.01.2025 г. на министъра на външните работи /л.22/, поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Актът е издаден в писмена форма, но е незаконосъобразен поради липса на мотиви — не са изложени релевантни фактически и правни основания, въз основа на които е направен изводът за отказ. Изложените фактически основания са необосновани и в противоречие с доказателствата към административната преписка. Изводите на административния орган, че апликантът е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни са напълно необосновани и в пълно противоречие с доказателствата. На основание т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

Безспорно е, че чужденецът е член на семейство на български гражданин, тъй като същият има

склучен официален граждански брак с българската гражданка Е. Н. И., поради което е съвсем нормално да желае да се събере със съпругата си. Бракът между двамата не е формален и не цели единствено придобиването на българско гражданство от страна на Яо Ж. А.. Това се доказва и от двете приобщени по делото декларации от двамата съпрузи, представени също и пред административния орган. Отказът за издаване на виза на чужденеца – съпруг на българска гражданка пречатства правото му на личен и семеен живот, тъй като ограничава неговото придвижване до Б. и до семейството му.

Освен това видно от представените доказателства кандидатът за виза има достатъчно налични средства в своята банкова сметка за начална издръжка на територията на Република Б., както са налице и доказателства, които удостоверяват наличието жилище, собственост на неговата съпруга, поради което самото пребиваване на чужденеца няма да създаде утежнения нито за бюджета на страната, нито пък са налице обосновани и доказани факти, че ще мигрира към трета страна, която и да е тя.

Наличието на реално сключен граждански брак, е педпоставка за издаване на виза на жалбоподателя на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ.

От страна на ответника, включително и в хода на съдебното производство, не се представиха каквито и да е доказателства, обосноваващи основанието да се откаже издаването на виза, а именно, че чужденецът е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. Напротив, доказателствата сочат за обратното. Според настоящият съдебен състав кандидатът за виза е предоставил всички необходими документи, за да му бъде издадена такава. Приложената към отрицателното становище на Дирекция „Миграция“ докладна записка не доказва, че Яо Ж. А. е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. Безспорно доказано е, че неговата съпруга Е. И. е собственик на имота, в който лицето сочи, че ще пребивава, а с декларацията по пар. 1, т. 20 от ДР на ЗЧРБ се установява факта, че лицето живеещо към момента в имота се съгласява да го предостави за пребиваване на Яо А..

Анализът на доказателствата и посоченото в обжалвания акт води до решаващия извод, че постановеният на 18.12.2025 г. отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „Д“), издаден от Л. П. - консул в посолството на Република Б. в [населено място], Н., не съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2, вр. чл. 1 АПК, понеже не съдържа мотиви, обосноваващи прилагане на нормата на чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ.

Горното обуславя отмяната на отказа. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК преписката следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от Яо Ж. А., гражданин на Т., [дата на раждане] в Ломе, притежаващ паспорт № ЕВ758087 за изпълнение на дадените с настоящото решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разноски, такива са претендирани в проведеното открито съдебно заседание в размер на заплатената държавна такса. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 86-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на ЯО Ж. А., гражданин на Т., [дата на раждане] в Ломе, притежаващ паспорт № ЕВ758087, издаден на 27.10.2023 г., чрез адв. П. К., САК, ОТКАЗА за издаване на виза вид „Д“, постановен от Л. П., консул, в Посолството на Република Б. в А., Федерална република Н. по подаденото на 22.10.2025 г. заявление.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в 30 – дневен срок по заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „Д“) на ЯО Ж. А., гражданин

на Т., [дата на раждане] в Ломе, притежаващ паспорт № EB758087, при спазване на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на ЯО Ж. А., гражданин на Т., [дата на раждане] в Ломе, притежаващ паспорт № EB758087, чрез адв. П. К., САК, на основание чл.143, ал.1 от АПК сторените в производството разноски в размер на 5.11 евро за държавна такса.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 - дневен срок от съобщаването.

Съдия: